

266

21, 186, 231

Gdy Pan wypowie: „Wstań!”

1. Gdy Pan wy - po - wie: „Wstań!”, o - puś - ci

ludz - kość grób i zło - ży z serc swych wdzięcz - ną

dań u Chrys - tu - so - wych stóp.

1. Gdy Pan wypowie: „Wstań!”,
opuści ludzkość grób
i złoży z serc swych wdzięczną dań
u Chrystusowych stóp.

2. Bo Chrystusowy głos
ma w sobie zbawczą moc.
Naprawi nędzny świata los,
odwróci śmierci noc.

3. Już przyszła chwila ta,
już jest obecny Pan.
Wnet zmartwychwstanie Pan nam da
i da nam Boski stan.

4. Więc póki jeszcze czas,
spełniamy pracę swą,
bo wkrótce noc otoczy nas
w ostatnią chwilę złą.

5. Lecz komu droga krew,
kto w Panu ufność ma,
ten nie doświadczy, co to gniew,
bo Pan mu niebo da.

6. Do górnych weźmie stron,
obroni w chwili złej,
posadzi na niebiański tron,
uwielbi w chwale swej.